

ปฐมิมังกร

สี่มยุจราชบัลลังก์

ปกหลังปกด้านในมีภาพวาดสีทองและสีน้ำตาลของพระที่นั่งอนันตสมาคม
และพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ ซึ่งเป็นพระที่นั่งสำคัญในพระราชวังดุสิต
และพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ ซึ่งเป็นพระที่นั่งสำคัญในพระราชวังดุสิต
วัดทองหล่อใหม่ กรุงเทพมหานคร

เสี้ยวจันทร์

ปฐพีมหัศจรรย์

สี่มหัศจรรย์บัลลังก์

บัลลังก์ที่ร้อนเป็นไฟ จำเป็นต้องใช้ผู้มีไฟลุกโชนเป็นผู้ควบคุม
มังกรใจจะผงาดทะยานขึ้นฟ้าได้อย่างยาวนานนั้น
มิใช่เพียงมีสายเลือดแห่งโอรสสวรรค์
จำต้องทรงอำนาจ เติบขนาด หัวหาญ และเป็นนักรบผู้กล้าอย่างเต็มภาคภูมิ

เสี้ยวจันทร์

สำนักพิมพ์ เพชรประกาย
ปฎิ สิ้นสุดราชบัลลังก์ มังกร
ราคา 150 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
เลี้ยวจันทร์.

ปฎิ สิ้นสุดราชบัลลังก์ มังกร.--กรุงเทพฯ : เพชรประกาย, 2555.
176 หน้า.

1. การบริหารงานบุคคล. 2. การแก้ไขปัญหา I. ชื่อเรื่อง
658.403

ISBN : 978-616-7572-59-8

ที่ปรึกษากฎหมาย	ชนินวิทย์ สำนุรักษ์ , น.บ., นศ.ม.
บรรณาธิการบริหาร	พิชัย ไชยณานันท์
บรรณาธิการต้นฉบับ	ฐานันท์ ธรรมรักษา
บรรณาธิการ	สุรางคณา สุทธิพงษ์
กองบรรณาธิการ	มาริสสา ไกรถาวร วัชรินทร์ กุลสุวรรณ
พิสูจน์อักษร	วิชาญ วิชัยดิษฐ์
ออกแบบปก	นงนภัส พิกุลทอง
ศิลปินกรรม	Marrow

© ได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2548 ห้ามลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของหนังสือเล่มนี้ มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

ภูมิกำเนิด

บทกวีเสภา

๖๖ ครั้นวัยเด็กถ้าหากสวยสุดและสำราญ
 ขึ้นปลายชีวิตจะเริ่มแก่
แต่หากแม้ว่าชะตาแรกเริ่มแก่ขึ้น ปลาย
 จะมีด้วยทรัพย์สินในแผ่นดินมากมาย ๑๑

จักรพรรดิฝูอี้ หรือปูยี ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในสมัยราชวงศ์ชิงในลำดับที่สิบ สืบต่อมาจากพระเจ้ากวางสู และเป็นกษัตริย์ลำดับสุดท้ายของราชวงศ์ชิงซึ่งมีเชื้อสายชาวแมนจู และยังเป็นผู้ที่นั่งพระราชบัลลังก์มังกรองค์สุดท้ายของอาณาจักรมังกร ซึ่งปกครองด้วยระบอบจักรพรรดิ ก็สิ้นสุดลงในยุคนี้ จะเป็นด้วยคุณลักษณะประการใดบ้าง และทำให้อำนาจที่อยู่ต้นฟ้าก็สิ้นสุดด้วยมือของจักรพรรดิปูยีด้วยเช่นกัน

จักรพรรดิปูยี (Pu-Yi) พระราชสมภพเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2449 ทรงมีพระนามเดิมว่า อ้ายลิน เจโล ปูยี หรืออ้ายซินเจรหลัว ฝูอี้ (Aisin-Gioro puyi) ทรงเป็นพระราชโอรสของ จั๋นเฟิง เจ้าชายซุนที่สอง กับพระราชมารดาไฮวหลัน (ธิดาของหย่งฮู) ด้วยฝีมือลายมือของพระนางซูสีไทเฮาเชื้อกษัตริย์ ซึ่งยังคงลุ่มคลั่งลุ่มหลงในอำนาจ จึงทรงวางแผนให้รัชทายาททารกน้อยสืบต่อจากพระเจ้ากวางสู ผู้ซึ่งเร่งเสด็จสวรรคตตามที่พระนางซูสีไทเฮาต้องการให้เป็น เพราะพระนางทรงดำริว่ารัชทายาทต้องเป็นเด็กซึ่งไม่สามารถรับรู้ต่อความคิดเห็น หรือผู้ซึ่งไร้ความสามารถและไม่ติดต่อพระราชโองการของผู้สำเร็จราชการหลังม่านเหล็กได้ บุตรของจั๋นเฟิง เจ้าชายซุนที่

สอง จึงต้องถูกเรียกเข้าวังหลวงอย่างปัจจุบันทันด่วน โดยพระมารดาของปุยเอง ก็เจ็บปวดไม่ได้หนีไปกว่าบุตร ซึ่งเรียกหามารดามาตลอดการเดินทางเข้าวังหลวง มีแต่แม่คนเดียวเท่านั้นที่ปุยพอเป็นที่ซบหน้าตาเมื่อวัยทารกน้อยก่อนจะขึ้นประทับบนบัลลังก์มังกร

พระองค์ทรงเป็นรัชทายาทที่มีอายุน้อยมากที่สุด และยังพลัดพรากกับพระบิดามารดาตั้งแต่วัยเด็ก เพื่ออะไร ถ้าหากไม่ใช่เพื่อความบัลลังก์ในอำนาจของพระนางซูสีไทเฮาเสียเอง แต่ใครสักทีคนจะเข้าใจความรู้สึกที่ถูกซ่อนลึกไว้ในพระทัยของพระองค์บ้าง ในเมื่อพระราชวังถูกอันกว้างใหญ่ไพศาล แต่พระองค์นั้นเสมือนว่าไม่มีใครที่อยู่เคียงข้างพระองค์สักคนเดียว ความรักความอบอุ่นที่เคยได้รับจากพระมารดาก็สูญเสียมลายสิ้นไปนับตั้งแต่วันเดินทางเข้ามาประทับบนพระราชบัลลังก์มังกร อันเป็นดังเตาพระเพลิง มีแต่พญาเสือไฟเฝ้าคอยยื้อแย่ง ตั้งแต่วัยแค่สองชันษากว่าๆ

ช่างน่าเสียดาย จุดมุ่งหมายของผู้วางแผนให้พระองค์นั้น ต้องมีจุดจบเสียก่อนพรากจากพระองค์อย่างปัจจุบันทันด่วน โดยที่พระองค์ยังทรงวัยทารกจนเกินไป มีเพียงได้พระบิดาใจเฟื่องเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แต่การจะได้พบกับพระบิดานั้นแทบจะไม่มีเวลาน้อยมาก เพราะขัดต่อขัตติยวงศ์แห่งกษัตราธิราชเสียอีก

เด็กน้อยวัยแค่สองขวบเศษหรือจะทนต่อแรงต้านทานของสภาวะรอบข้างนั้นได้ แต่นั่นก็เป็นดังดวงชะตา ซึ่งแปลกไปจากมังกรองค์อื่นๆ หรือจะเป็นเพราะวัยเด็กของจักรพรรดิปุยเปรียบพร้อมคน

รับใช้ และเหล่าสัณห์ผู้ซึ่งเอาแต่ประจบสอพลอไม่ขาด พระราชบัลลังก์
มังกรจึงคุกรุ่นด้วยไฟของเหล่าขุนนางหรือเหล่าสัณห์คอยสมทรวงจ้อง
แต่ผลประโยชน์กับบัลลังก์เพียง

เป็นชะตาของบุคคลที่กำเนิดให้จัดนามมาเป็นดาวแห่งราหูมีอยู่
ว่า ครั้นวัยเด็กถ้าหากสวยสดงดงามและสำราญบันเทิงชีวิตรจะแร้นแค้น
แต่หากแม้ว่าชะตาแรกเริ่มแร้นแค้น บั้นปลายจะมั่งมีด้วยทรัพย์สิน
ในแผ่นดินมากมาย ดวงพระชะตาจักรพรรดิปุโยในวัยเด็ก แม้น
ปรารถนาซึ่งสิ่งใด ก็เพียงแค่เนรมิตก็สามารถส่งผลถึงทันทีในพริบ
ตา แม้นกระทั่งหัวสิ่งของนั้น จะวางอยู่ตรงหน้าพระพักตร์ในเสี้ยว
วินาที นั่นคือผู้มีชะตาเต็มแน่นตั้งแต่แรกเกิด แม้นจะทรงเคลื่อนพระ
วรกาย จะลุกจะประทับหรือเสด็จ หรือจะสวयัศวน์แต่มีการดูแลที่
ดี ถูกเอาพระทัยทุกอิริยาบถไม่เคยคลาดสายตาของเหล่าขันที และ
พระแม่เม ครอบยศ ครอบบัลลังก์ตั้งแต่วัยแค่สองขวบกว่าๆ นั่นคือ
วาสนาหรือสืลาบทหนึ่งของดวงชะตาพระองค์ แต่ทั้งหมดนั้นเป็น
เพราะขุนนางหรือเหล่าขันที ล้วนแต่หวังผลประโยชน์แห่งองค์
จักรพรรดิทั้งสิ้น ในเมื่อทรัพย์สินและผลประโยชน์แห่งสำนัก
พระราชวังถูก แม้นใครได้ครอบครองแล้ว ตั้งเนรมิตสิ่งทีตนปรารถนา
ไปได้อีกหลายชาติ พระที่นั่งแห่งราชบัลลังก์มังกรล้วนแต่สร้าง
ปาฏิหาริย์บันดาลทุกสิ่งทุกอย่าง ฉะนั้นแหวดวงผู้ซึ่งห้อมล้อมทวารผู้
ไว้ตียงสาไว้นั้นก็เพื่อผลประโยชน์แห่งตนเองทั้งหมด

สภก ยศ และคำสรรเสริญ ล้วนแบ่งบานเมื่อยามอยู่ในวังวน
ของอำนาจซึ่งเคลือบไว้ด้วยยาพิษราตรดไปทุกหนทุกแห่ง คลาดล่า
ไปด้วยเสียงโอดครวญของผู้ทุกข์ยาก ความสวสยตงตามเล็ดหลว ล้วน
เกิดขึ้นได้ด้วยขาดเหลือ เลือดเนื้อ ของปวงประชา มังกรคราวมีฤทธิ์
เดช ก็ฉกฉวยชิงเอามาเป็นประโยชน์แห่งตน โดยไม่ได้คำนึงถึงความ
เจ็บปวดของใคร

นั่นคือสิ่งหนึ่งที่พระราชวังมังกร หรือ ราชวังกุ้งเคยสั่งสม
เอาไว้ นับมาเป็นเวลามา ๑ สมัย ที่ราชวงศ์ชิง ปกป้องมังกรตัวนี้
เอาไว้ รวมถึงราชวงศ์อื่นๆ ล้วนแต่ปรารถนาสิ่งเดียวกัน นั่นคืออำนาจ
ความหรูหราและความมั่งคั่งล้วนแต่เหยียบย่ำอาณาประชาราษฎร์

ของตนเองขึ้นมา เพลิงไฟของปวงประชาที่คุกรุ่นอยู่ตลอดเวลาที่พร้อมที่จะลุกโชนเผาผลาญมังกร และก็เป็นจังหวะดี ซึ่งมังกรองค์น้อยอย่างปุย ผู้ซึ่งไร้ฤทธิ์เดชและมายาเพราะเขี้ยวเล็บยังไม่มี หนิไม้ฟัน กองเพลิงที่รุมล้อมพระองค์จากทุกด้าน

จะเป็นด้วยไฟราคะของเหล่าชนที่ อันมีแต่ความโลภหรือขุนนางผู้หวังแต่ความสุขและเกียรติยศชื่อเสียงสำหรับนักบิณฑู ก็หวังความเป็นใหญ่เสียเอง เกิดมาเป็นประชาชน จะวาดหวังความเป็นใหญ่เสียเอง เกิดมาเป็นประชาชน จะวาดหวังสิ่งใดได้เล่าเป็นแค่รองเท้าของฝ่าละอองธุลีพระบาท เมื่อถูกสั่งให้เป็นก็ต้องเป็น ครั้นสั่งให้ตายก็ต้องตาย มังกรก็ชิงชัยกัน ประชาชนเป็นได้แค่เพียงผู้ชมหรือผู้ไม่มีอำนาจ จะโดนลูกหลงเข้าบ้างเป็นเพียงธรรมดา

ในเมื่อพระราชบัลลังก์มังกร ทรงคุณค่าและทรงอำนาจยิ่งนัก โฉนดเลขมังกรปุยวัยแค่สามขวบ จะพันเงื่อมมือของมังกรไฟผู้มากด้วยกิเลส ตามแรงปีติฐานซึ่งทุกคนล้วนแต่แสวงหาในสิ่งที่ตนปรารถนา และคิดว่าถูกต้องที่สุด จะไปโทษใครเขาได้ ต้องโทษที่บรรพบุรุษของพระองค์เอง ซึ่งได้วางรากฐานความรื้อนแรงฝ่าความเจ็บปวดสั่งสมแต่ความทุกข์ความแค้นแค้น และความอดอยากให้กับมวลประชามาโดยตลอด เพียงแต่แสวงหาความสุขและความมั่งคั่งของตนเอง เหยียบไห่ของปวงประชาและโยนความเดือดร้อนไว้อยู่ทุกขณะ กรรมจึงตกกับพระองค์

พระนางซุสึโกเฮา ผู้หญิงซึ่งอยู่เบื้องหลังของม่านไม้ไผ่ของ มังกรมาสสามพระองค์ นับตั้งแต่พระนางเข้าพระราชวังกูง ในนาม พระสนม เยอเทอนารา หญิงสาวชาวแมนจู เดินทางเข้ามาต่อสู้ทุก วิถีทางเพื่อจะได้ไต่เต้าขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ทั้งเหยียบไหล่ ของพระสนมเอกขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์ ซุสึโกเฮาและมือเปื้อนดาวเลือด มามากต่อมาก เพราะหวังอาศัยในอำนาจแห่งบัลลังก์มังกรมาจนนับ ไม่ถ้วน กว่าจะได้มานั่งอยู่เบื้องหลังเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดินของ ชองเต้หรือมังกรทั้งสามพระองค์ ทำให้ผู้หญิงธรรมดาจะมีความ สามารถไม่ นางเป็นใครกันแน่ นับตั้งแต่ พระเจ้าดงจื้อ ซึ่งเป็น รัชทายาท และเป็นพระโอรสของพระนางเอง มีผลต่อการเลื่อน ตำแหน่งให้พระนางเป็นอย่างสูง ตำแหน่งซุสึโกเฮา หญิงจอมเผด็จ การจึงเกิดขึ้นในราชวงศ์ซึ่งนับตั้งแต่นั้นมา นางจึงเป็นผู้สำเร็จราชการ แทนองค์ชองเต้ทั้งสามพระองค์นับแต่นั้นมา

การวางรากฐานของนางไม่ผิดแผกแตกต่างจากการตกหัวไป นั่นคือการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ เรื่องส่วนพระองค์ของชองเต้ทุกพระองค์ แม้แต่เรื่องชีวิตสมรสขององค์ชองเต้ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องส่วนพระองค์ แล้ว นางยังต้องฝืนแค้นบังคับให้กับองค์ชองเต้อยู่เสมอ เพื่อให้ดำเนิน รอยตามพระราชประสงค์ของพระนาง จะเป็นพระราชกรณียกิจของ บ้านเมือง หรือแม้กระทั่งเรื่องส่วนตัวของพระองค์ พระนางก็ วิตกรอนสิทธิและเสรีภาพไปจนหมด ไม่เหลือความเป็นชองเต้หรือผู้ทรง

อำนาจ หรือความเป็นมังกรผงาดฟ้าให้หลงเหลืออยู่เลย พระนาง
บังคับมังกรให้เป็นโค่นันทวิธาต จักรพรรดิองค์ซึ่งเป็นพระราชโอรส
ของพระนางเอง พระนางก็ไม่ทรงเฝ้าฟูมฟักให้เป็นจักรพรรดิที่ดี จาก
การบันทึกกล่าวว่าพระเจ้าดงจื่อ ไม่มีความสามารถทรงพระอักษร
ได้แม้แต่เล็กน้อย แม้จะอย่างวัยปาเข้าไปสิบแปดชันษาแล้ว เป็นความ
ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงของพระนางเอง จนทำให้พระเจ้าดงจื่อสิ้น
พระชนม์ด้วยวัยเพียงยี่สิบชันษากับโรคซิฟิลิส แต่กรมแพทย์เพียง
แต่บันทึกการสิ้นพระชนม์ว่าเป็นไข้ทรพิษ นั่นเป็นเพราะพระนางห่วง
แต่อำนาจและการเสวยสุขของพระนางเสียเอง และอีกอย่างหนึ่งนั้น
พระนางทรงตำราว่า ถ้าหากพระเจ้าดงจื่อเก่งกาจและฉลาดแล้ว
อำนาจของพระนางก็จะลดน้อยด้อยไป นางไม่ไว้พระทัยแม้แต่พระ
ราชโอรสของพระนางเอง เพราะรู้ว่านี่คือ บัลลังก์มังกร

จักรพรรดิองค์ที่สองรองจากพระเจ้าดงจื่อ ก็คือ พระราช
นัดดาทางฝ่ายพระเจ้าเสียนฟงฮงเต้ เป็นรัชทายาทสืบต่อมา คือ
พระเจ้ากวางสู จักรพรรดิพระองค์นี้ทรงบอบช้ำกับการประทับ
บนมังกรตัวนี้ไม่น้อยกว่าพระเจ้าดงจื่อ พระองค์ทรงเป็นเบื้อหรือ
หมากอีกตัวของพระนางซูสีไทเฮาอีกเช่นกัน นับได้ว่าตั้งแต่พระองค์
ได้รับสถาปนาเป็นจักรพรรดิขึ้นหลังมังกรนั้น พระองค์แทบไม่มีสิทธิ
ที่จะเลือกแม้แต่ชีวิตสมรสก็ลงรอยเดียวกับพระเจ้าดงจื่อ ซึ่งพระ
สนมเอกที่พระองค์ปรารถนานั้นเป็นผู้หญิงที่ฉลาดปราดเปรื่องและ

ลำดับพระญาติอยู่ในตระกูลขุนนางชั้นสูง แต่พระนางขุสีโทเฮาก็ทรง
 คัดค้านและคัดบทโดยให้ทรงคัดเลือกพระราชนัดดาของพระนางเอง
 ซึ่งนอกจากขาดสติปัญญาแล้วพระศรีโศภาก็หาความมั่งคั่งไม่มี พระ
 เจ้ากวางสุต้องทนพระอดสูต่อขุนนาง หรือข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง
 และที่สำคัญพระสนมรองที่พระองค์ทรงโปรดปรานและเมตตา นั้น
 พระนางขุสีโทเฮาก็ทรงพาลหาเรื่องเอาผิดกับนางจนได้ ในที่สุดร่าง
 ของพระสนมก็ถูกแยกเป็นชิ้นส่วนด้วยฝีมือของพระนางขุสีโทเฮาเอง
 ใครจะนึกได้ถึงว่าบัลลังก์มังกรจะเป็นไฟที่ล้างผลาญชีวิตคนถึงเพียง
 นี้

แม้พระเจ้ากวางสุทรงแอบลักลอบกับขุนนางคนสำคัญหวัง
 ปฏิวัติและโค่นอำนาจพระนางขุสีโทเฮาแต่ก็ทำไม่ได้สำเร็จตั้งพระ
 ประสงค์ นั้นเพราะว่าความมีเมตตาของพระองค์เอง แต่พระนางขุสี
 โทเฮาได้ทรงคิดตั้งพระองค์ไม่ เมื่อพระนางขุสีโทเฮาทรงจับพิรุณได้
 ว่า พระองค์ทรงคิดไม่ซื่อในทันทีนั้น พระนางจึงสั่งศาลโทษพระองค์
 ให้เสด็จไปอยู่เกาะกลางสมุทรโดดเดี่ยวตั้งคนตายทั้งเป็น ทุกชีวิตของ
 พระนางแทบกล่าวได้ว่า มฤตยูผู้สังหาร ในสภาวะแวดล้อมที่พระ
 นางลุ่มหลงและบ้าคลั่งดับไฟบนบัลลังก์และไฟลูกโซนของมวลประชา
 ประสานสัมพันธ์กันพอดี จึงเกิดรอยร้าวรอยแตกแยกบนบัลลังก์อยู่
 เสมอ เมื่อช่วงประชาสืบก่อกบฏต่างๆ ไปทั่วทุกหย่อมหญ้า และยัง
 ข้ำดำมพลอย มีตาขาว หรือชาวต่างชาติเริ่มเข้ามาขยายอิทธิพลและ

แสวงหาอำนาจ ความสันคลอนของมังกรย่อมเกิดขึ้นแน่นอน

สิ่งใดหนอจะเที่ยงแท้แน่นอนไปกว่าสังขารมอำนาจ เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นเพียงหัวโขนไม่มีค่าว่าเที่ยงแท้และถาวร เมื่อสวมใส่หัวโขนเข้าไป จะเกิดสามัญสำนึกบัลลังก์และทรงอำนาจและแผ่ลงฤทธิ์เดชแสดงไปตามบทบาทของหัวโขนนั้น ครั้นหมดอำนาจถูกถอดหัวโขนออกไปก็เป็นเพียงปฏุชนคนธรรมดาสิ้นอำนาจ สิ้นทุกอย่าง

จักรพรรดิปฐิเข้ามาในจังหวะมังกรกำลังถูกศรพิษซึ่งมังกรกำลังบัลลังก์และเจ็บปวดจากการพ่ายแพ้ภัยต่างๆ นาง บัลลังก์มังกร กำลังสันคลอนกำลังสูญเสียชีวิต จะเป็นด้วยเรื่องสนธิสัญญาต่างๆ อันต้องเสียดินแดนและทรัพย์สินอันมั่งคั่งอย่างหนักหน่วง กำลังสร้างความอภัยต่อสติให้กับมังกรยิ่งนัก เป็นจังหวะจักรพรรดิปฐิกำลังย่างก้าวขึ้นบัลลังก์พอดีพอดี เมื่อพระนางผู้บัลลังก์ในอำนาจ ยังหวั่นหวงบัลลังก์ เพราะหวังว่าต่ออายุได้ยาวไกล ครั้นจะสำเร็จราชกรณอยู่หลังพระองค์อื่นที่ไม่ใช่ปฐิ ก็เกรงว่านางจะสูญเสียชีวิตอำนาจไป

แต่น่าเสียดายเมื่อจักรพรรดิปฐิเสด็จขึ้นสู่บัลลังก์ได้เพียงไม่นานพระนางก็ต้องทิ้งบัลลังก์มังกรสู่สวรรคตาลัยในบัดดล ทั้งความสับสนอลหม่านให้กับมังกรน้อยปฐิไว้เพียงลำพัง เตาเพลิงกำลังลุกโชน และล้อมรอบด้วยเพลิงประชา เมื่อปะทะกันแล้วย่อมเหลือแต่ความสูญเสียชีวิต ซะดาปฐิรัชทายาทองค์น้อย ฤาจะเข้าใจฤทธิ์เดชของพญามังกร ครั้นจะขึ้นควมมังกรให้ผงาดฟ้าทะยานไปไกลแต่เขี้ยวเล็บ

ก็ยังไม่ไผ่หรือจะสู้เสือมังกรไฟอยู่รอบด้านของพระองค์

ชีวิตของพระองค์ผู้นำสงครามที่สุดในโลก เป็นดังมังกรผู้ตกอับ
และยังทำให้ราชบัลลังก์มังกรสิ้นสุดไปด้วยในยุคของพระองค์ นั่น
เพราะวาสนาหรือการสิ้นสุดของยุคสมัยมังกรกันแน่ เพียงแต่เตือน
ให้ลี้ลับรู้ว่า

**ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ ที่มันทำว่า
เห็นต่างแต่ไม่ต่าง**

ข้อคิด

- ในยามมีสุขและรู้สึกละaxedกับ มังกรก็จะเห็นอยู่ท่ามกลางวาทะการ
- ในยามเจ็บปวดมังกรต้องแอบนอนเสียบนพลาท่ามกลางหุบเขา
- ในยามพบกับวิกฤตการณ์อันน่าสะพรึงกลัว มังกรยอมสละหนึ่งเพื่อสละมาร
- มังกรอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ สามารถฝ่าวิกฤตการณ์ให้ผ่านพ้นจากเหตุการณ์ทั้งปวงได้
- เกิดมาเป็นมนุษย์ย่อมมีสถานะเป็นของตัวเอง แต่การเกิดมาเป็นผู้นำที่ดีนั้นต้องรับรู้และรับผิดชอบในการกระทำมากกว่ามนุษย์ปุถุชนธรรมดา ยิ่งขึ้นไปอีก
- ปูยีจักรพรรดิเกิดมามีท่ามกลางความกตัญญู ขณะที่บัลลังก์มังกรกำลังสิ้นสั่น มังกรก็ไม่สามารถประครองความมั่นคงแห่งบัลลังก์ไว้ได้ นั่นเพราะเป็นความปรารถนาของฟ้า หรือชะตาของผู้หนึ่งบัลลังก์มังกรกันแน่ มนุษย์ทุกคนล้วนสามารถเก็บมาเพื่อพิจารณาได้ด้วยตนเอง